

पानियम् – चौधौं संख्या

मन्दिरको परीक्षाको कुज्जीको रूपमा निराशा

Jeff Pippenger

2026-02-18

पवित्रस्थानको विषय नै त्यो “कुज्जी” थियो जसले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आरम्भमा २२ अक्टोबर, १८४४ को निराशालाई खोलेको थियो, र निराशाको विषय नै त्यो “कुज्जी” हो जसले तेस्रो स्वर्गदूतको अन्त्यमा मन्दिरको परीक्षासम्बन्धी पवित्रस्थानको सन्देशलाई खोल्दछ।

अनि म तँलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तैले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछस्, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; अनि तैले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछस्, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ। मत्ती १६:१९.

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आकस्मिक आपत्कालीन कलको प्रतीक “९११” सँग अनुरूप हुने गरी सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई “९/११” भनेर बुझिनु, सबै कुराको रचना गर्नुहुने एकै जनाद्वारा नियोजित थियो। जुलाई १८, २०२० को निराशालाई बुझ्नु नै एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनलाई त्यही रूपमा पहिचान गर्न सकिने आधार हो; तर केवल तिनैद्वारा, जसले आज येशूले आत्मिक कुरालाई प्राकृतिक कुराद्वारा प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा देख्न चाहन्छन्, ठीक त्यसरी नै जसरी उहाँले दुई हजार वर्षअघि गर्नुभएको थियो। “२०/२०” दृष्टि तपाईंले पाउन सक्ने सबैभन्दा उत्तम दृष्टि हो, र २०२० को निराशा त्यही मार्गचिह्न हो जसले दस कुँवारीहरूको भविष्यवाणीमूलक इतिहासमा मन्दिरलाई पहिचान गर्न सम्भव बनाउँछ।

“मत्ती २५ का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले पनि एड्भेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३९३.

आधारभूत सत्यहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने पञ्चदृष्टिसँग संयोजन हुँदा बीस/बीस दृष्टि अझ उत्तम हुन्छ। पावलले सिकाउँछन् कि “अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूकै आत्माहरूको अधीनमा हुन्छन्,” त्यसैले मत्तीका कुँवारीहरू उही कुँवारीहरू हुन् जसलाई यूहन्नाले एक लाख चौवालीस हजारका रूपमा चिनाउँछन्, र यूहन्नाले तिनीहरूलाई—प्रकाश १४४—मा कुँवारीहरूका रूपमा चिनाउँछन्।

यीहरू ती हुन् जो स्त्रीहरूसँग अशुद्ध पारिएका छैनन्; किनकि तिनीहरू कुमारीहरू हुन्। यीहरू ती हुन् जो थुमाको पछि उहाँ जहाँजहाँ जानुहुन्छ, त्यहीँत्यहीँ लागि रहन्छन्। यीहरू मानिसहरूका माझबाट छुटकारा पाएका हुन्, परमेश्वर र थुमाका निम्ति प्रथमफल भएर। प्रकाश १४:४

पतझडको मौसमका पहिलो फल भनेका ती कुमारीहरू हुन् जो थुमासँगै मन्दिरभित्र प्रवेश गर्छन्, र मन्दिरलाई बुझ्ने “कुज्जी” भनेको २०२० को निराशा हो।

दाऊदको घरानाको साँचो म उसको काँधमा राखिदिनेछु; तब उसले खोल्नेछ, र कसैले बन्द गर्नेछैन; अनि उसले बन्द गर्नेछ, र कसैले खोल्नेछैन। यशैया २२:२२।

यदि कुनै एड्भेन्टिस्ट १,४४,००० मध्ये पर्नु छ भने, भविष्यवाणीसम्बन्धी आवश्यकताअनुसार उसले त्यस्तो निराशा भोगेको हुनुपर्छ, जुन सार्वजनिक रूपमा प्रस्तुत गरिएको तर असफल भएको भविष्यवाणीको कारणले उत्पन्न भएको थियो।

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमा पाँच बुद्धिमान् थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष लागू यस समयका लागि छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August १९,

1890.

दानियेल ११ को पद पन्ध्रमा उल्लेख गरिएको पानियमको युद्ध नै त्यो युद्ध हो, जसले पद सोहतर्फ लैजान्छ, जहाँ संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थालाई चिन्हित गरिएको छ।

त्यसैले उत्तरका राजा आउनेछन्, र घेराबन्दीको ढिस्को उठाउनेछन्, अनि सबैभन्दा सुदृढ दुर्ग भएका नगरहरू कब्जा गर्नेछन्; र दक्षिणका बाहुहरूले प्रतिरोध गर्न सक्ने छैनन्, न त तिनका चुनिएका जनहरूले, न त प्रतिरोध गर्न कुनै शक्ति नै रहनेछ। दानियल ११:१५.

यस पदमा संयुक्त राज्य अमेरिका रूसलाई, साथै रूसका चुनिएका मानिसहरूलाई पराजित गर्छ। तर अर्को पदमा, संसारमाथिको आफ्नो विजयको पहिलो चरणका रूपमा यहूदा र यरूशलेमलाई चिन्ह लगाउँदै उठ्ने रोमको उदयको विरुद्धमा कोही पनि ठहरिन सक्दैन; जसरी बाइबलको भविष्यवाणीअनुसार रोम चौथो राज्यको रूपमा उठ्यो। पद सोह्रमा वास्तविक गौरवशाली देशभित्र उभिनुको अर्थ, वास्तविक रोमको अधिकारको प्रतीक वास्तविक गौरवशाली देशभित्र थियो; यसरी पद एकचालीसलाई प्रतिरूपित गर्दै, जब आत्मिक रोमको अधिकारको चिन्ह संयुक्त राज्य अमेरिकाको आत्मिक गौरवशाली देशमाथि लागू गरिन्छ।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वी-जन्तुका दुई सिङहरूले गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवादलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। दानियेल अध्याय एघारको पद पन्ध्रमा एन्टिओकस म्याग्नस, जो एन्टिओकस तृतीय तथा महान् एन्टिओकसको नामले परिचित छन्, दक्षिणी राज्यलाई पराजित गर्छन्, जसलाई टोलमी वंशले प्रतिनिधित्व गरेको छ। एन्टिओकसले डोनाल्ड ट्रम्पलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् र दक्षिणका राजाले रूसलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पानियमको युद्ध संयुक्त राज्य अमेरिका र रूस तथा रूसका चुनिएका मानिसहरूबीचको युद्ध हो, जुन युद्धमा एन्टिओकस विजयी भए, तर त्यसपश्चात् उनको राज्य वास्तविक रोमद्वारा—पद चौधको त्यो शक्तिद्वारा—विजित भयो, जसले पृथ्वी-जन्तुको गणतान्त्रिक सिङको बाह्य दर्शन स्थापित गर्छ। आन्तरिक दर्शन पृथ्वी-जन्तुको प्रोटेस्टेन्ट सिङद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पानियमको युद्धमा दुवै सिङहरू उपस्थित छन्, किनकि पन्त्रुस त्यहाँ प्रोटेस्टेन्टको रूपमा योएलको पुस्तकबाट आफ्नो सन्देश सहित छन्।

२५० वर्षहरू

जब हामी पृथ्वीको पशुका ती दुई रेखाहरूलाई विचार गर्छौं, तब हामी पाउँछौं कि १७७६ मा पृथ्वीको पशुले आफ्नो उदय आरम्भ गर्‍यो, र १७९८ सम्ममा (बाइस वर्षपछि) प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको समुद्री पशुले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, र पृथ्वीको पशुले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यका रूपमा आफ्नो शासन आरम्भ गर्‍यो। दुई सय पचास वर्षपछि, २०२६ मा, हामी ८ मे २०२५ मा आरम्भ भएको आन्तरिक मन्दिरको परीक्षाप्रति जागृत भएका छौं।

ती “२५०” वर्षहरू एन्टिओकस म्याग्नससँग पनि सम्बन्धित छन्। ईसा पूर्व ४५७ को आज्ञादेखि प्रारम्भ गरेर, त्यस आज्ञाबाट दुई सय पचास वर्ष अगाडि प्रक्षेप गर्दा, हामी २०७ मा पुग्छौं—पानियमको युद्धभन्दा सात वर्ष पहिले, र राफियाको युद्धमा पटोलेमीले एन्टिओकसलाई पराजित गरेको दस वर्षपछि; उक्त घटना दानियल ११ को एघारौँ पदमा चित्रित गरिएको छ। निस्सन्देह, दानियल ११:११ रिपब्लिकन सिङ्गको बाह्य रेखा हो, जो प्रकाश ११:११ सँग मेल खान्छ; र त्यो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको आन्तरिक रेखा हो। दानियल र प्रकाश एउटै पुस्तक हुन्, र प्रकाशले बाह्य भविष्यवाणीका प्रतीकका रूपमा मोहरहरू, तथा समानान्तर आन्तरिक भविष्यवाणीका प्रतीकका रूपमा मण्डलीहरू प्रयोग गर्दछ।

कोरेशले ती तीनवटै आदेशहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि पहिलो र दोस्रोबिना तेस्रो हुन सक्दैन।

“एज्राको सातौँ अध्यायमा त्यो आज्ञापत्र पाइन्छ। पद १२-२६। यसको सबैभन्दा पूर्ण रूप फारसका राजा अर्तक्षत्रद्वारा, ई.पू. ४५७ मा, जारी गरिएको थियो। तर एज्रा ६:१४ मा यरूशलेमस्थित प्रभुको भवन ‘साइरस,

दारियस, र फारसका राजा अर्तक्षत्रको आज्ञा [हाशिया, “आज्ञापत्र”] अनुसार’ निर्माण गरिएको भनिएको छ। यी तीन राजाहरूले उक्त आज्ञापत्रको आरम्भ, पुनर्पुष्टि, र पूर्णता प्रदान गरेर, भविष्यवाणीअनुसार २३०० वर्षको आरम्भ चिह्नित गर्न आवश्यक सिद्धतासम्म त्यसलाई पुऱ्याए। आदेश पूरा भएको समय, अर्थात् ई.पू. ४५७ लाई, उक्त आज्ञाको मितिको रूपमा लिँदा, सत्तरी हप्तासम्बन्धी भविष्यवाणीको प्रत्येक विशिष्टता पूरा भएको देखियो।” The Great Controversy, 326.

ई.पू. 457 मा कूरुसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका तीनवटा आदेशहरूबाट, “250” वर्ष ई.पू. 217 मा भएको राफियाको युद्ध—जहाँ प्टोलमी चतुर्थले एन्टिओकस द ग्रेटलाई पराजित गर्‍यो—र पद पन्ध्रमा पानियमको युद्धमा एन्टिओकसले पछि प्टोलमीलाई पराजित गरेको ई.पू. 200 बीचको इतिहासमा समाप्त हुन्छ। यो रेखाले एन्टिओकस म्याग्नसलाई डोनाल्ड ट्रम्पसँग समरेखित गर्दछ। बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको प्रारम्भमा, 1776 देखि 1798 सम्म, “22” वर्षको एक अवधि छ, जसले छैटौँ राज्यको उदयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती “22” वर्षहरूले 2001 देखि 2023 सम्मको, बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको इतिहासको अन्त्यमा “22” सङ्ख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासलाई पनि चित्रित गर्छन्। “22” देवत्व र मानवत्वको संयोजनको प्रतीक हो, जुन बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको इतिहासभित्र पूरा हुन्छ; त्यो राज्य पृथ्वीको पशु हो, जसको बाह्य सीड रिपब्लिकनवादको र आन्तरिक सीड प्रोटेस्टेन्टवादको हो।

“२२” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एकतासँग ख्रीष्टले सम्पन्न गर्नुहुने कार्य महापवित्र स्थानमा ख्रीष्टको अन्तिम कार्य हो, जुन पाप मेटाइने कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; यो, योएलअनुसार र पत्रुसको प्रेरित टीकासहित, पछिल्लो वर्षाको उण्ड्याइको समयमा सम्पन्न हुन्छ।

यसकारण पश्चात्ताप गर, र परिवर्तन होओ, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट ताजगीका समयहरू आउनेछन्। प्रेरितहरूका काम 3:19.

पाप मेटाइदिनु स्वर्गीय प्रधान पूजाहारीको अन्तिम कार्य हो।

“जसरी प्राचीन समयमा मानिसहरूका पापहरू विश्वासद्वारा पापबलिमाथि राखिन्थे र त्यसको रगतद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा पार्थिव पवित्रस्थानमा सारिन्थे, त्यसरी नै नयाँ करारमा पश्चात्ताप गर्नेहरूका पापहरू विश्वासद्वारा ख्रीष्टमाथि राखिन्छन् र वास्तवमा स्वर्गीय पवित्रस्थानमा सारिन्छन्। अनि जसरी पार्थिव पवित्रस्थानको प्रतीकात्मक शुद्धीकरण त्यसलाई अपवित्र तुल्याएका पापहरू हटाइएर सम्पन्न गरिन्थ्यो, त्यसरी नै स्वर्गीय पवित्रस्थानको वास्तविक शुद्धीकरण त्यहाँ अभिलेख गरिएका पापहरू हटाइएर, अथवा मेटाइएर, सम्पन्न गरिनुपर्छ। तर यो सम्पन्न हुनुअघि, अभिलेखका पुस्तकहरूको जाँच हुनुपर्छ, ताकि पापप्रतिको पश्चात्ताप र ख्रीष्टमाथिको विश्वासद्वारा को-को उहाँको प्रायश्चित्तका लाभहरू पाउन योग्य छन् भन्ने निर्धारण गर्न सकियोस्। यसकारण पवित्रस्थानको शुद्धीकरणमा अनुसन्धानको एक कार्य—न्यायको एक कार्य—समावेश हुन्छ। यो कार्य ख्रीष्ट आफ्नो जनलाई उद्धार गर्न आउनुभन्दा पहिले सम्पन्न हुनैपर्छ; किनकि जब उहाँ आउनुहुन्छ, प्रत्येकलाई उसको कामअनुसार दिन उहाँको प्रतिफल उहाँसँगै हुनेछ। प्रकाश 22:12।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 421.

२२ अक्टोबर १८४४ मा आरम्भ भएको कार्य मध्यरातको पुकारको चरमबिन्दुमा सुरु भयो, र त्यो कार्य पनि मध्यरातको पुकारको चरमबिन्दुमै सम्पन्न हुन्छ; पतरसले यसलाई पाप मेटाइने अवधिको रूपमा पहिचान गर्छन्, जसले “ताजगीका समयहरू” आइपुग्दा जीवितहरूको न्यायको अवधिलाई चिह्नित गर्दछ।

“अन्वेषणात्मक न्यायको कार्य र पापहरूको मेटाइ प्रभुको दोस्रो आगमनअघि सम्पन्न हुनुपर्छ। मृतकहरूको न्याय पुस्तकहरूमा लेखिएका कुराहरूका आधारमा गरिनुपर्ने भएकाले, मानिसहरूका पापहरू तिनका मामिलाहरू जाँच गरिने न्यायपछि मात्र मेटिन सक्ने हुन् भन्ने कुरा असम्भव छ। तर प्रेरित पत्रुसले स्पष्ट रूपमा भन्छन् कि विश्वासीहरूका पापहरू ‘प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आएपछि; र उहाँले येशू ख्रीष्टलाई पठाउनुहुनेछ’ तब मेटाइनेछन्। प्रेरितहरूका काम 3:19, 20। जब अन्वेषणात्मक न्याय समाप्त हुन्छ, तब ख्रीष्ट आउनुहुनेछ, र उहाँको प्रतिफल उहाँसँगै हुनेछ, ताकि प्रत्येक मानिसलाई उसको कामअनुसार दिन सकून्।” द

ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 485.

“ताजगीका समयहरू” नै “सबै कुराको पुनर्स्थापनाका समयहरू” पनि हुन्।

यसकारण, पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट ताजगीका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशू ख्रीष्टलाई पठाउनुहुनेछ, जसको घोषणा पहिले तिमीहरूकहाँ गराइएको थियो। स्वर्गले उहाँलाई सबै कुराको पुनःस्थापनाका समयहरू नआउन्जेलसम्म ग्रहण गर्नुपर्छ, जुन कुरा परमेश्वरले संसारको प्रारम्भदेखि नै आफ्ना सबै पवित्र अगमवक्ताहरूका मुखद्वारा बोल्नुभएको थियो। प्रेरित 3:19-21.

“ताजगीका समयहरू” “प्रभुको उपस्थितिबाट” आउँछन्, जुन “येशू ख्रीष्ट” पठाउँदा घटित हुन्छ। जब प्रकाश १० को स्वर्गदूत ११ अगस्ट, १८४० मा अवतरित भए, सिस्टर ह्याइटले उक्त स्वर्गदूतलाई “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व थिएन” भनेर चिन्हित गरिन्। २२ अक्टोबर, १८४४ मा ख्रीष्टले आरम्भ गर्नुभएको कार्य १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहासद्वारा प्रवर्तित भयो; त्यही इतिहासलाई सिस्टर ह्याइटले “परमेश्वरको शक्तिको एउटा महिमामय प्रकटीकरण” भनिन्, साथै त्यसै इतिहासलाई पत्रसको समयमा भएको पन्तेकुस्तीय ऋतुसँग समरेखित गरिन्, र त्यसपछि भविष्यवाणीमूलक इतिहासका ती दुवै रेखाहरू प्रयोग गर्दै आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्ने प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको अवतरणतर्फ अगाडि संकेत गरिन्।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणा गर्न एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई प्रकाशमान पार्नेछ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र असाधारण शक्तियुक्त कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। सन् 1840-44 को आगमन-सम्बन्धी आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटता थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिसनरी केन्द्रसम्म पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोहीँ शताब्दीको सुधार आन्दोलनपछि कुनै पनि देशमा देखिएकोभन्दा महान धार्मिक चासो देखा पर्यो; तर यी सबै तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने त्यस शक्तिशाली आन्दोलनद्वारा अतिक्रमित हुनेछन्।”

“यो काम पेन्टेकोस्टको दिनको कार्यजस्तै हुनेछ। सुसमाचारको प्रारम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘पहिलो वर्षा’ यस हेतुले दिइयो कि बहुमूल्य बीउ अंकुराओस्; त्यसैगरी यसको समाप्तिमा ‘पछिल्लो वर्षा’ कटनी पकाउनको निम्ति दिइनेछ। ‘तब हामी जान्नेछौं, यदि हामी परमप्रभुलाई जानिरहन खोज्यौं भने: उहाँको प्रकट हुनु बिहानझैं निश्चित छ; अनि उहाँ वर्षाजस्तै, पृथ्वीमाथि पर्ने पछिल्लो र पहिलो वर्षाजस्तै, हामीकहाँ आउनुहुनेछ।’ होशे 6:3। ‘हे सियोनका सन्तानहरू हो, तब आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा रमाओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित मात्रामा पहिलो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका लागि वर्षा, अर्थात् पहिलो वर्षा र पछिल्लो वर्षा, ओर्लाइदिनुहुनेछ।’ योएल 2:23। ‘अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्मा सबै शरीरमाथि खन्याउनेछु।’ ‘र यस्तो हुनेछ, कि जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाउनेछ।’ प्रेरित 2:17, 21।”

“सुसमाचारको महान् कार्य यसको आरम्भलाई चिह्नित गरेको परमेश्वरको शक्तिको प्रकटताभन्दा कम प्रकटताका साथ समाप्त हुनुहुँदैन। सुसमाचारको आरम्भमा अगिल्लो वर्षाको उण्ड्याइमा पूरा भएका अगमवाणीहरू यसको समाप्तिमा पछिल्लो वर्षामा फेरि पूरा हुनेछन्। यहाँ ती ‘शीतलताका समयहरू’ छन्, जसतर्फ प्रेरित पत्रसले यसो भन्दै अग्रिम दृष्टि लगाएका थिए: ‘यसकारण पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटाइज्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।’ प्रेरित 3:19, 20।” The Great Controversy, 611.

१८४० देखि १८४४ सम्मको एड्भेन्ट आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटिकरण थियो, जसले ख्रीष्टद्वारा आफ्ना पवित्रस्थानको शुद्धीकरण गर्ने कार्यको उद्घाटन गरायो। त्यो इतिहास त्यस बेला आरम्भ भयो जब प्रकाश अध्याय चौधका प्रथम स्वर्गदूतको रूपमा प्रस्तुत गरिएका येशू, प्रकाशको अध्याय दशमा चित्रित गरिएझैं, ११ अगस्ट १८४० मा ओर्लनुभयो। त्यस समयमा आरम्भ भएको परमेश्वरको शक्तिको प्रकटिकरण अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनसम्म तीव्र रूपमा बढ्यो, र यसर्थ यसले परमेश्वरको शक्तिको त्यस्तो प्रकटिकरणको पूर्वछायाँ दियो,

जुन अनुसन्धानात्मक न्यायको समापनसम्म तीव्र रूपमा बढ्ने थियो। अन्तको त्यो अवधि ९/११ मा आरम्भ भयो, जब न्यूयोर्कका महान् भवनहरू परमेश्वरको स्पर्शद्वारा ढालिँदा, येशू फेरि प्रकाश अध्याय अठारका स्वर्गदूतको रूपमा ओर्लनुभयो, र अनुसन्धानात्मक न्यायको कार्य मृतकहरूबाट जीवितहरूतर्फ परिवर्तन भयो। वर्षाहरू तब आउँछन् जब येशू पठाइनुहुन्छ।

येशूले सिकाउनुभयो कि पाउनका लागि हामीले माग्नुपर्छ, र जकरियाह भन्छन् कि पछिल्लो वर्षाको समयमा हामीले पछिल्लो वर्षाको निम्ति माग्नुपर्छ। त्यसैले, जकरियाहको निर्देशन पूरा गर्न तपाईं पछिल्लो वर्षाको समयमा हुनुहुन्छ भन्ने कुरा तपाईंले जान्नुपर्छ भन्ने कुरा स्पष्ट छ।

पछिल्लो वर्षाको समयमा परमप्रभुसित वर्षाको याचना गर; तब परमप्रभुले चम्किला बादलहरू बनाउनुहुनेछ, र वर्षाका झरीहरू दिनुहुनेछ, मैदानमा प्रत्येक जनलाई घाँस दिनुहुनेछ। जकरिया 10:1।

९/११ मा येशूले प्रकाश १८ को स्वर्गदूतको रूपमा अवतरण गर्नुभयो, र पछिल्लो वर्षा छर्किन थाल्यो; तर यो केवल तिनीमाथि पर्छ जो जकरियाको “पछिल्लो वर्षाको निम्ति माग” गर्ने आज्ञा पूरा गर्छन्, जब तिमीहरूसँग “ताजगीका समयहरू” र सबै कुराको पुनर्स्थापनाको समय आइपुगेको छ भन्ने साँचो समझ हुन्छ। आत्माले पछिल्लो वर्षाको भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि आइपुगेको छ भनी “चित्र” सक्नुपर्छ।

“हामीले पछिल्लो वर्षाको प्रतीक्षा गर्नुहुँदैन। यो तिनीहरू सबैमाथि आउँदैछ जो हामीमाथि झर्ने अनुग्रहका शीत र वर्षालाई चिन्नुका साथै ग्रहण गर्नेछन्। जब हामी प्रकाशका टुक्रा-टुक्राहरू संकलन गर्छौं, जब हामी परमेश्वरका निश्चित कृपाहरूको कदर गर्छौं—उहाँ, जसलाई हामीले उहाँमाथि भरोसा गरेको मन पर्छ—तब प्रत्येक प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ। [यशैया 61:11 उद्धृत।] सारा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले भरिनुपर्नेछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

९/११ मा शीतलताका समयहरू आरम्भ भए, र जीवितहरूको पाप मेटाउने कार्य आरम्भ भयो। त्यो न्याय अब्राहामको तीन-चरणीय करारको पहिलो नै प्रावधानसँग मिलाइएको छ। त्यो पहिलो प्रावधान यो थियो कि जब प्रभुले इस्राएललाई मिश्रको दासत्वबाट बाहिर ल्याउनुभयो, उहाँले आफ्ना करारका जनहरूलाई पनि, र उनीहरू परदेशी तथा अपरिचितका रूपमा बसोबास गरिरहेको राष्ट्रलाई पनि न्याय गर्नुहुने थियो। पहिलो करारका जनहरूले अन्तिम करारका जनहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे, जो एक लाख चौवालीस हजार हुन्। ती भविष्यसूचक जनहरूको न्याय पृथ्वीको जनावरको प्रोटेस्टेन्ट सीडका रूपमा गरिनेछ, जबकि त्यसै समयमा पृथ्वीको जनावरको रिपब्लिकन सीडको पनि न्याय गरिन्छ।

गणतान्त्रिक सिडको न्याय त्यसको इतिहासको अन्त्यमा आउँछ, जुन आइतबारको व्यवस्था हो। केही इतिहासकारहरूका अनुसार प्रायश्चित्तको दिनमा ई.पू. ६३ मा रोमले यहूदामाथि नियन्त्रण लिएको घटनाको सोह्रौं पदको पूर्तिद्वारा आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

एन्टिओकस म्याग्नसले दसदेखि पन्ध्र पदसम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। रोनाल्ड रेगन दसौं पदको युद्धमा विजयी भए, जसले चालीसौं पदमा सोभियत सङ्घको पतनको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। यशैया ८:८ ले दानियल अध्याय ११ का दसौं र चालीसौं पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको उही युद्धलाई पहिचान गराउँछ, र ती तीन समानान्तर पदहरूले एघारौं पदको राफियाको युद्धमा रूसलाई विजेताको रूपमा पहिचान गर्न अनुमति दिन्छन्।

पद एघारको राफियाको युद्धले दक्षिणका राजाले (रूस) र पोपतन्त्रको प्रतिनिधि शक्ति (युक्रेन) बीच युक्रेनमा भएको युद्धको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। यो युद्ध ओबामा प्रशासनद्वारा आरम्भ गरिएको थियो, दक्षिणी गोलाढ्यबाट आएका पहिलो पोपको समयमा, जो अमेरिकाहरूबाट आएका पहिलो पोप पनि थिए, यद्यपि त्यो दक्षिण अमेरिका थियो। “दक्षिण” वैश्वीकरण, आत्मावाद र साम्यवादको प्रतीक हो, र जब पद एघारको युद्ध आयो, तब अमेरिकाहरूबाट आएका पहिलो दक्षिणी पोपले वैश्वीकरणवादी राष्ट्रपति ओबामासँग आफूलाई समरेखित गरे। पद दशमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको रूपमा रहेका रेगनले एक रूढीवादी पोपसँग गोप्य गठबन्धनमा प्रवेश गरे; त्यसपछि युक्रेनका

नाजीहरूलाई एक वैश्वीकरणवादी पोपको अवधिमा एक वैश्वीकरणवादी राष्ट्रपतिद्वारा प्रयोग गरियो। ट्रम्पको अधीनमा रहेको संयुक्त राज्य अमेरिका अब पहिलो उत्तर अमेरिकी, तथा कथित रूढीवादी पोपसँग खुला सम्बन्धमा छ।

रेगनसँग बाइबलको भविष्यवाणीको ख्रीष्टविरोधीसँग पद दशको युद्धमा एक गुप्त गठबन्धन थियो, र ओबामाले पद एघारको युद्धको आरम्भ गरे, त्यस्तो अवधिमा जब पोप पनि ओबामाजस्तै एक विश्ववादी थिए। ट्रम्प अहिले रेगनसँग समानान्तर एक पोपसँग खुला सम्बन्धमा छन्; फरक यति मात्र हो कि प्रारम्भिक गुप्त गठबन्धन अब खुला गठबन्धन भएको छ। ती तीन पोपहरू र ती तीन राष्ट्रपतिहरू पद दश, एघार र पन्ध्रका तीन युद्धहरूसँग समरेखित छन्।

रोमी मण्डली आफ्नो चातुर्य र कपटपूर्ण कुशलतामा अद्भुत छ। के हुन लागि रहेको छ, त्यो उसले पढ्न सक्छे। प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले झूटो विश्रामदिनलाई स्वीकार गरेर उसैलाई सम्मान अर्पण गरिरहेका छन् र विगतका दिनहरूमा उसैले अपनाएका उपायहरूद्वारा त्यसलाई बाध्यतापूर्वक लागू गर्ने तयारी गर्दैछन् भन्ने देखेर, ऊ आफ्नो समय पर्खेर बसिरहेकी छे। सत्यको ज्योति अस्वीकार गर्नेहरूले अन्ततः आफ्नै उत्पत्तिको एउटा संस्थालाई उच्च पार्न यसै स्वयंलाई अचूक ठान्ने शक्तिको सहायता खोज्नेछन्। यस कार्यमा प्रोटेस्टेन्टहरूको सहायता गर्न ऊ कति सजिलै अघि सर्नेछे भन्ने कुराको अनुमान लगाउन कठिन छैन। मण्डलीप्रति आज्ञा नमान्नेहरूसँग कसरी व्यवहार गर्ने भन्ने कुरा पोपसम्बन्धी अगुवाहरूभन्दा राम्रो कसले बुझ्दछ र?

“रोमन क्याथोलिक मण्डली, संसारभरि फैलिएका आफ्ना सबै शाखा-प्रशाखासहित, पोपीय सिंहासनको नियन्त्रणअन्तर्गत रहेको र त्यसकै हितको सेवा गर्नका लागि रचित एउटा विशाल संगठन हो। पृथ्वीका हरेक देशमा रहेका त्यसका लाखौं अनुयायीहरूलाई आफूहरूलाई पोपप्रति निष्ठाबद्ध ठान्न शिक्षा दिइन्छ। तिनीहरूको राष्ट्रियता वा सरकार जे भए तापनि, तिनीहरूले मण्डलीको अधिकारलाई अरू सबै अधिकारभन्दा माथि मान्नुपर्ने हुन्छ। यद्यपि उनीहरूले राज्यप्रति आफ्नो निष्ठा प्रतिज्ञा गर्दै शपथ लिन सक्छन्, तथापि यसको पछाडि रोमप्रतिको आज्ञापालनको त्यो व्रत रहन्छ, जसले उसका हितविपरीत हुने हरेक प्रतिज्ञाबाट तिनीहरूलाई मुक्त गरिदिन्छ।”

“राष्ट्रहरूको कार्यव्यवहारमा आफूलाई कुशलतापूर्वक र निरन्तर रूपमा घुसाउन, र एक पटक टेक बसालिसकेपछि आफ्नै उद्देश्यहरूलाई अघि बढाउन—राजकुमारहरू र जनताकै विनाशको मूल्यमा पनि—उसले गरेका प्रयत्नहरूको साक्षी इतिहास दिन्छ। सन् 1204 मा, पोप Innocent III ले Arragon का राजा Peter II बाट निम्नलिखित असाधारण शपथ गराए: ‘म, Arragonians का राजा Peter, मेरा प्रभु पोप Innocent, उहाँका क्याथोलिक उत्तराधिकारीहरू, र रोमी मण्डलीप्रति सधैं विश्वासयोग्य र आज्ञाकारी रहने प्रतिज्ञा र वचन दिन्छु, र मेरो राज्यलाई उहाँको आज्ञापालनमा निष्ठापूर्वक कायम राख्नेछु, क्याथोलिक विश्वासको प्रतिरक्षा गर्नेछु, र विधर्मी दुष्टतालाई सताउनेछु।’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. यो रोमी पोप्टिफको शक्तिसम्बन्धी दाबीहरूसित मेल खान्छ, अर्थात् ‘सम्राटहरूलाई पदच्युत गर्नु उहाँका लागि वैध छ’ र ‘अन्यायी शासकहरूप्रति प्रजाहरूको निष्ठाबाट उहाँले तिनीहरूलाई मुक्त गर्न सक्नुहुन्छ।’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.”

“र यो कुरा स्मरणमा राखियोस् कि रोमको यो घमण्ड हो कि ऊ कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन। ग्रेगरी VII र इनोसेन्ट III का सिद्धान्तहरू आज पनि रोमन क्याथोलिक चर्चकै सिद्धान्तहरू हुन्। अनि यदि उसँग शक्ति मात्र हुन्थ्यो भने, उसले तिनलाई विगतका शताब्दीहरूमा झैं आज पनि उसै बलपूर्वक व्यवहारमा उतार्थी। आइतबारको उच्चीकरणको कार्यमा रोमको सहायता स्वीकार गर्ने प्रस्ताव गर्दा प्रोटेस्टेन्टहरूले आफूले के गरिरहेका छन् भन्ने कुरा थोरै मात्र जान्दछन्। जब तिनीहरू आफ्ना उद्देश्यको सिद्धिमा लागिपरेका छन्, तब रोम आफ्नो शक्ति पुनःस्थापित गर्न, आफ्नो गुमेको सर्वोच्चता पुनःप्राप्त गर्न लक्ष्यरत छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा एकपटक यो सिद्धान्त स्थापित हुन दिइयोस् कि चर्चले राज्यको शक्ति प्रयोग गर्न वा नियन्त्रण गर्न सक्छ; कि धार्मिक पालनाहरू लौकिक कानूनहरूद्वारा बाध्यात्मक बनाउन सकिन्छ; संक्षेपमा, चर्च र राज्यको अधिकारले अन्तःकरणमाथि प्रभुत्व जमाउनुपर्छ—तब यस देशमा रोमको विजय सुनिश्चित हुन्छ।”

“परमेश्वरको वचनले आसन्न खतराबारे चेतावनी दिएको छ; यदि यसलाई बेवास्ता गरियो भने, प्रोटेस्टेन्ट संसारले रोमका उद्देश्यहरू वास्तवमा के हुन् भन्ने कुरा फन्दाबाट उम्कन अबेर भइसकेपछि मात्र थाहा पाउनेछ। ऊ निःशब्द रूपमा शक्तिमा बढ्दै छे। उसका सिद्धान्तहरूले व्यवस्थापिका सभाहरूमा, मण्डलीहरूमा, र मानिसहरूका हृदयहरूमा आफ्नो प्रभाव पारिरहेका छन्। ऊ आफ्ना उच्च र विशाल संरचनाहरू खडा गर्दै छे, जसका गुप्त अन्तःकक्षहरूमा उसका पूर्ववत् सतावटहरू फेरि दोहोरिनेछन्। गुप्त रूपमा र शंका नै नउठ्ने गरी, समय आएपछि प्रहार गर्न सकियोस् भनी आफ्ना स्वार्थपूर्तिका लागि ऊ आफ्ना शक्तिहरू सुदृढ पार्दै छे। उसले चाहेको सबै केवल अनुकूल स्थितिको आधारभूमि हो, र त्यो उसलाई पहिले नै दिइँदै छ। हामी चाँडै नै रोमी तत्त्वको उद्देश्य के हो भन्ने देख्नेछौं र अनुभूत गर्नेछौं। जसले परमेश्वरको वचनमाथि विश्वास गर्नेछ र त्यसको आज्ञापालन गर्नेछ, उसले त्यसद्वारा निन्दा र सतावट भोग्नुपर्नेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 580, 581.

सन् २०१६ मा ट्रम्प निर्वाचित भए, त्यसपछि बाइडेनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका वैश्वीकरणवादीहरूले सन् २०२० को निर्वाचन चोरे; तर त्यो कुरा केवल 20/20 दृष्टि भएकाहरूले मात्र पहिचान गर्छन्। पद तेह्रमा डोनाल्ड ट्रम्प सन् २०२४ मा “फर्कन्छन्”, पहिलेभन्दा अझ बढी शक्तिसहित, र पद पन्ध्रको पानियमको युद्धसँगै स्वर्णयुगका लागि आफ्नो तयारी आरम्भ गर्छन्। त्यसपछि सन् २०२५ मा दर्शन स्थापित गर्न पोप लियो आए, जो पद दसदेखि पन्ध्रसम्मका तीन युद्धहरूसँग सम्बन्धित तेस्रो पोप हुन्, र ती युद्धहरूका तीन राष्ट्रपतिहरूसँग पनि सम्बन्धित छन्। पहिलो र तेस्रो पोप तथा राष्ट्रपतिहरूलाई परम्परावादी मानिन्छ, र बीचका पोप तथा राष्ट्रपति वैश्वीकरणवादी थिए। पहिलो गठबन्धन गुप्त थियो, अन्तिमचाहिँ प्रकट छ, किनकि पछिल्ला दिनहरूका भविष्यवाणीहरूको बाह्य दर्शन स्थापित गर्ने प्रतीकका रूपमा पद चौधमा त्यसको प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

डिसेम्बर ३१, २०२३ मा पहिलो स्वर्गदूतको कार्य, जसलाई पहिलो आदेशको कार्यद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, आधारशिला राख्न आरम्भ भयो। आधारभूत परीक्षा यस विषयमा थियो कि पद चौधमा दर्शन स्थापित गर्ने शक्ति रोम हो भन्ने आफ्नो पहिचानमा विलियम मिलर सही थिए वा गलत। पछिल्ला दिनहरूको भविष्यसूचक दर्शन स्थापित गर्ने प्रतीकका रूपमा रोमको मिलरद्वारा गरिएको पहिचान, केही पक्षहरूमा, मिलरका सबै आधारभूत सत्यहरूमध्ये सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण हो। मिलर कसरी केही बुझाइहरूमा पुगे भन्ने कुरा केवल उनको समय र परिस्थितिमा पवित्र तर्क लागू गरेर मात्र व्युत्पन्न गर्न सकिन्छ, तर उनका केही भविष्यसूचक खोजहरूसँग सम्बन्धमा, उनी किन ती बुझाइहरूमा पुगे भन्नेबारे अत्यन्त विशिष्ट साक्ष्य उपलब्ध छ। उनका बुझाइहरूमध्ये सबैभन्दा आधारभूत कुरा यही थियो कि दर्शन स्थापित गर्ने शक्ति रोम नै हो।

मिलरले दानिएलको पुस्तकमा के थियो जसलाई “हटाइयो” भनिएको थियो, त्यसलाई बुझ्न उनले कसरी खोजी गरे भन्ने विषयमा प्रत्यक्ष साक्षी दिन्छन्। उनले आफ्नो उत्तर कहाँ पाए भन्ने मात्र होइन, तर आफूले खोजिरहेको रत्न भेटाउँदा आफू कति उत्साहित भए भन्ने पनि बताउँछन्। अपोलोस हेलले मिलरका आफ्नै लेखनहरूमाथि एक टिप्पणी अभिलेख गरेका छन्, र निम्नलिखित अंशमा हेलले मिलर कसरी भविष्यवाणीका विद्यार्थी बने भन्ने कुरा औँल्याउँछन्। सन् १७९८ मा मोहोर खोलिएको ज्योतिका सन्देशवाहकका रूपमा मिलर, दानिएलले पुस्तक “मोहोर खोलिएँदा” “बुझ्ने” “बुद्धिमान्” भनेर उल्लेख गरेकाहरूको एक पवित्र उदाहरण हुन्। मिलर बाइबलको अध्ययनतर्फ कसरी अगुवाइ गरिए भन्ने उनको साक्षी, सबै थोकलाई नियन्त्रण गर्नुहुने एकजनाद्वारा दिइएको एक उद्देश्यपूर्ण उदाहरण हो। मिलरको विकासक्रममा ध्यान दिनुहोस्, किनकि उनी ज्ञानको वृद्धि बुझ्ने बुद्धिमान्हरूको उदाहरण हुन्, चाहे उनीहरू, मिलरझैं, भ्रमको अन्धकारबाट बाहिर आएका नै किन नहोस्।

“मे 1816 महिनामा, म दोषबोधमा ल्याइएँ, र हाय, कस्तो भयले मेरो आत्मा भरियो! मैले खान नै बिसिँएँ। आकाश काँसाजस्तै र पृथ्वी फलामजस्तै देखिन्थ्यो। यसरी नै म अक्टोबरसम्म रहिरहेँ, जब परमेश्वरले मेरा आँखा खोलेदिनुभयो; अनि हाय, मेरो आत्माले येशूलाई कस्तो उद्धारकर्ताको रूपमा भेटायो! मेरा पापहरू मेरो आत्माबाट बोझझैं खसे; अनि त्यसपछि बाइबल मलाई कति स्पष्ट देखियो! त्यो सब येशूकै विषयमा बोल्थ्यो; उहाँ प्रत्येक पृष्ठमा र प्रत्येक पङ्क्तिमा हुनुहुन्थ्यो। हाय, त्यो कति आनन्दमय दिन थियो! म सीधै स्वर्गतिर घर जान चाहन्थेँ; येशू मेरो लागि सबै कुरा हुनुहुन्थ्यो, र मैले सोचें, जसरी मैले उहाँलाई देखेँ त्यसरी नै म अरू सबैलाई पनि

उहाँलाई देखाउन सक्छु, तर म भ्रममा रहेछु।

“मैले डीइस्ट भएको ती बाह्र वर्षको अवधिमा, भेटाउन सक्ने सबै इतिहासहरू पढें; तर अब म बाइबललाई प्रेम गर्न थालें। त्यसले येशूको विषयमा शिक्षा दिन्थ्यो! तर अझै पनि बाइबलको धेरै भाग मेरो लागि अन्धकारमय थियो। सन् 1818 वा 19 मा, एक जना मित्रसित कुराकानी गर्दै गर्दा—जसलाई भेट्न म गएको थिएँ, र जसले मलाई डीइस्ट हुँदा चिनेका थिए र मेरो कुरा सुनेका थिए—उनले केही अर्थपूर्ण ढङ्गले सोधे, “तिमी यस पदको बारेमा, र त्यस पदको बारेमा, के सोच्दछौ?” उनले ती पुराना पदहरूलाई जनाइरहेका थिए, जसप्रति मैले डीइस्ट हुँदा आपत्ति उठाएको थिएँ। उनले के अभिप्रायले त्यसो गरिरहेका थिए, म बुझ्थें, र मैले जवाफ दिएँ—यदि तिमीले मलाई समय दिन्छौ भने, म तिमीलाई तिनको अर्थ बताउनेछु। “तिमीलाई कति समय चाहिन्छ?” मलाई थाहा छैन, तर म तिमीलाई बताउनेछु, मैले जवाफ दिएँ; किनकि परमेश्वरले बुझ्न नसकिने प्रकाश दिनुभएको छ भन्ने कुरा म विश्वास गर्न सकिदिनथें। त्यसपछि मैले आफ्नो बाइबल अध्ययन गर्ने दृढ निश्चय गरेँ, यस विश्वाससाथ कि पवित्र आत्माले के अभिप्राय गर्नुभएको हो, त्यो म पत्ता लगाउन सक्नेछु। तर मैले यो संकल्प बनाउनेबित्तिकै मेरो मनमा यो विचार आयो—“यदि तिमीले यस्तो खण्ड भेटायौ जुन तिमीले बुझ्न सक्दैनौ भने, के गर्नेछौ?””

“त्यसपछि बाइबल अध्ययन गर्ने यो विधि मेरो मनमा आयो:—म यस्ता पदहरूको शब्दहरू लिनेछु, तिनीहरूलाई सम्पूर्ण बाइबलभरि पछ्याउनेछु, र यसरी तिनको अर्थ पत्ता लगाउनेछु। मसँग क्रुडेनको कन्कर्डन्स थियो, [१७९८ मा खरिद गरिएको] जसलाई म संसारकै उत्तम ठान्दछु; त्यसैले मैले त्यो र मेरो बाइबल लिएँ, र आफ्नो लेख्ने मेजमा बसेँ, अनि अलिअलि समाचारपत्रबाहेक अरू केही पढिँ, किनकि मेरो बाइबलको अर्थ के हो भन्ने कुरा जान्ने दृढ निश्चय मैले गरेको थिएँ। मैले उत्पत्तिबाट आरम्भ गरेँ, र बिस्तारै पढ्दै गएँ; अनि जब म कुनै यस्तो पदमा पुगें जुन मैले बुझ्न सकिँ, तब त्यसको अर्थ पत्ता लगाउन मैले सम्पूर्ण बाइबलमा खोजी गरेँ। जब मैले यसरी सम्पूर्ण बाइबल पार गरेँ, ओ, सत्य कति उज्यालो र महिमामय देखापऱ्यो! मैले त्यही कुरा भेटाएँ जुन म तपाईंहरूलाई प्रचार गर्दै आएको छु। म यस कुरामा सन्तुष्ट भएँ कि ती सात काल १८४३ मा समाप्त भएका थिए। त्यसपछि म २३०० दिनमा आएँ; तिनले पनि मलाई उही निष्कर्षमा पुऱ्याए; तर मुक्तिदाता कहिले आउनुहुन्छ भन्ने कुरा पत्ता लगाउने मेरो कुनै विचार थिएन, र म त्यसलाई विश्वास गर्न सकिदिनथें; तर त्यो ज्योति ममाथि यति प्रबल रूपमा पर्यो कि मैले के गर्ने हो, बुझिँ। अब, मैले सोचें, मैले लगाम कस्नुपर्छ र कसेर बस्नुपर्छ; म बाइबलभन्दा अगाडि बढ्नेछैनँ, र त्यसको पछि पनि पर्नेछैनँ। बाइबलले जे सिकाउँछ, म त्यसैलाई दृढतापूर्वक समातिरहनेछु। तर अझै पनि केही यस्ता पदहरू थिए, जुन मैले बुझ्न सकिँ।”

“बाइबल अध्ययन गर्ने उहाँको सामान्य पद्धतिको चर्चा यति नै भयो। अर्को अवसरमा उहाँले हाम्रो सामु रहेको पाठको अर्थ—‘the daily’ को अर्थ—निर्णय गर्ने आफ्नो तरिका यसरी बताउनुभयो। ‘म अगाडि पढ्दै गएँ,’ उहाँले भन्नुभयो, ‘र दानिएलमा बाहेक यो पाइने अर्को कुनै प्रसंग भेटाउन सकिँ। त्यसपछि मैले यससँग सम्बन्धित उभिएका ती शब्दहरू लिएँ, “take away!” “He shall take away the daily,” “from the time the daily shall be taken away,” आदि। म अगाडि पढ्दै गएँ, र मलाई लाग्यो कि यस पाठमा कुनै प्रकाश भेटाउने छैन; अन्ततः म 2 Thessalonians 2:7, 8 मा पुगें। “For the mystery of iniquity doth already work, only he who now letteth, will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed,” आदि। अनि जब म त्यस पाठमा पुगें, ओह, सत्य कति स्पष्ट र महिमामय रूपमा प्रकट भयो! यही हो! यही नै “the daily” हो!’ अब, ‘he who now letteth,’ अथवा रोक्ने, भन्नाले पावलले के जनाउँछन्? ‘the man of sin,’ र ‘the wicked,’ द्वारा पापतन्त्रलाई जनाइएको हो। अब, पापतन्त्र प्रकट हुनबाट कुन कुराले रोक्दछ? किन, त्यो त पगानवाद हो; अतः ‘the daily’ ले पगानवाद नै जनाउनुपर्छ।” Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

मानवीय तथा दैवीय—दुवैद्वारा मिलेरको अध्ययनलाई प्राप्त प्रावधानमूलक मार्गदर्शन अभिलेखमा सुरक्षित छ। उनका पुराना मित्रले उनलाई प्रेरित गरे, र उनीकहाँ आएका विचारहरू स्वर्गदूत गब्रिएलको स्वर थिए, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले “लाइन अपोन लाइन” मा मिलेरलाई बारम्बार भेट दिने स्वर्गदूत भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। उनले “सात समय”लाई आफ्नो पहिलो आविष्कार भनी पहिचान गर्छन्, र त्यसपछि 2,300 लाई “सात समय”को दोस्रो साक्षीका

रूपमा पहिचान गर्छन्, किनकि ती दुवै 1843 मा समाप्त भएका थिए (जस्तो उनले प्रारम्भमा विश्वास गरेका थिए)। यी दुई भविष्यवाणीहरू उनका अल्फा र ओमेगा-सम्बन्धी आविष्कारहरू हुन्, र मिलरसँगको भविष्यवाणीगत सम्बन्धभित्र तिनैले त्यो भूललाई पहिचान गर्छन्, जुन “सातौँ-महिनाको आन्दोलन” आरम्भ गराउने मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशद्वारा सामुएल स्नोले सच्याउने थिए। मध्यरात्रिको पुकारको आन्दोलन, एक्सेटर क्याम्प-सभाबाट प्रस्थान गर्दा, “सातौँ-महिनाको आन्दोलन” नै थियो; किनकि त्यसले सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा प्रभुको आगमनलाई औल्याइरहेको थियो, जुन 1844 मा अक्टोबर 22 मा परेको थियो।

दोस्रो स्वर्गदूतको सशक्तीकरण उत्पन्न गर्ने भूल मिलरको प्रारम्भिक बुझाइद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसअनुसार सात समयहरू र २,३०० वर्षहरू १८४३ मा सँगसँगै समाप्त भएका थिए। उक्त अंशमा त्यसपछि छलफल गरिएको अर्को सिद्धान्त भनेको मिलर कसरी रोमलाई दर्शन स्थापना गर्ने प्रतीकका रूपमा पहिचान गर्न पुगे भन्ने हो। एडभेन्टिस्ट इतिहासका शिक्षकहरूले यो पहिचान गर्छन् कि विलियम मिलरका सबै भविष्यवाणीसम्बन्धी बुझाइहरू उनले दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूलाई पहिचान गरेको आधारमा स्थापित थिए। उनले ती दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूलाई अन्यजातीय र पोपीय रोमका रूपमा बुझेका थिए, र जब उनी डानियलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” अन्यजातीय रोम हो भन्ने बुझाइमा पुगे, तब उनले २ थिस्सलोनिकीमा ती दुई शक्तिहरूलाई देखे। सिस्टर ह्वाइटले हामीलाई बारम्बार स्वर्गदूतहरूद्वारा भेट गरिएको थियो भनी जानकारी दिनुभएका मिलरले प्रस्तुत गरेका प्रत्येक भविष्यवाणीसम्बन्धी नमूना यसै बुझाइमा आधारित थियो कि रोमले दर्शन स्थापना गर्दछ। प्रत्येक एउटै!

३१ डिसेम्बर २०२३ देखि यहूदाको कुलको सिंहले येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई मुद्राहरूबाट खोल्दै आउनुभएको छ। त्यस समयदेखि आधारभूत परीक्षा आरम्भ भएको थियो, र ८ मे २०२५ मा संयुक्त राज्य अमेरिकाबाट आएका पहिलो पोपले आफ्नो शासनकाल आरम्भ गर्दा त्यो आफ्नो निष्कर्षमा पुग्यो। त्यस बिन्दुमा मन्दिरको परीक्षा आरम्भ भयो।

हामी यी कुराहरूलाई आगामी लेखमा निरन्तरता दिनेछौं र वर्तमान पोपसँगै आधारभूत परीक्षा समाप्त भयो भन्ने हाम्रो पहिचानलाई दृढ पार्ने “250” वर्षलाई साक्षीको रूपमा प्रयोग गर्नेछौं।